



ગુજરાત વિધાપીઠ  
અમદાવાદ  
૮૩૬૬  
અનુભવનંદ પદ માળા.

અખંડ સુખની પ્રાપ્તિ અને સદા દુઃખની નીવૃત્તિ  
આપનાર જન્મ મરણથી તારનાર, મોક્ષ પદને પમાડનાર,  
આ અનુભવનંદ પદમાળા એટલે અનુભવ સાથે આનંદ  
થયેલો તેનાં પદો, ખાસ અનુભવ કરવા જેવાં છે કેમકે  
મહાન મહાત્માઓના આશીરવાદ રૂપ ધન્યવાદ પામેલી  
અનુભવનંદ પદમાળા છે. તે થોડા દીવસમાં છપાઈ  
પહોંચે. પહેલેથી આહક થનારની પાસેથી રૂ. ૦-૮-૦  
પાછળથી રૂ. ૦-૧૨-૦ પોષ્ટ ખર્ચ અને જાણને જુદું  
સમજવું. મંગાવવાનું ઠેકાણું નીચે મુજબ.

વ્યાસજી મગનલાલ ઉર્ફે આનંદરામ દયારામ.

રાયપુર કાપડીવાડ મુ. અમદાવાદ. ઘર નં. ૨૯૧૯

કર્તા તરફથી છપાઈ ગયેલાં પુસ્તકો.

દાડથી થતી કુદૃશા.	રૂ. ૦-૧-૦
ઉડીયા મહાદેવનો ગરબો.	૦-૦-૬
અભેમન્યુનો ચકાવો.	૦-૮-૦
બાળા હનુમંત ગરબાવળી.	૦-૦-૬
મેદાનો ભયંકર વેગ.	૦-૦-૬

નીચેનાં પુસ્તકો છપાય છે. મંગાવો,

અનુભવનંદ પદ માળા.	રૂ. ૦-૧૨-૦
મોક્ષ માળા મણકો ૧ લો.	૦-૨-૦
રૂપી પત્રમોના વૃત્તની કથા.	૦-૪-૦

સરનામું ઉપર પ્રમાણે કરો.

# ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ ]

અનુક્રમાંક ૮૭૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૯૩૨૭૧ માતાંગી ૭૧૨૫૧

વિષય ૬-૧૪

# બુટડી માતાના ગરબા.



રાગ—રણછોડ રંગીલાનો.

રૂડ રૂડ રાઠોડનું ગામરે,	બુટડી બગદારી,
એથી રાઠોડ વાસણા નામરે,	બુટડી બગદારી     ટેક.
તે ગામથી પુરવ દેશરે,	બુટડી.
છે પોરખ તલાવ ત્યાં બેશરે,	બુટડી. ૧
કર્યો માતાએ પડખે મુકામરે,	બુટડી.
છે અઢ ગાઉ છેડુ ગામરે.	બુટડી. ૨
તે ગામની લે છે સંભાળરે,	બુટડી.
રૂડ રાજેશ્વરી રખવાળરે.	બુટડી. ૩
માની સેવા કરે છે સૌ લોકરે.	બુટડી.
શ્રીફળ ચડે છે થોડા થોડરે,	બુટડી. ૪
માને ખરાવે રૂડ થાળરે,	બુટડી.
મા વંચાને ચાપે છે જાળર.	બુટડી. ૫

એક હહેગામ ગામનો અમીનરે,	ખુટડી.
રાખ્યું માણ ઉપર આડીનરે.	હુટડી. ૬
ત્યારે માતાએ ટાળ્યો ત્રાસરે,	ખુટડી.
પુરી ચુરણ તેની આશરે.	ખુટડી. ૭
માએ આપ્યો તેને એક બાળરે,	ખુટડી.
ટાળ્યું વંઝા મેણુ તતકાળ રે.	ખુટડી. ૮
એનો સફળ કર્યો અવતારરે,	ખુટડી.
વૃદ્ધપણામાં પામ્યો કુમારરે.	ખુટડી. ૯
બ્યારે સૂધ્યા અમીને ધરાવીરે,	ખુટડી,
માએ પરચો દીધો બતાવીરે.	ખુટડી. ૧૦
શાલ ઓગણીશે તેવી સંભાળોરે.	ખુટડી.
ગામેગામ ચાલ્યો રોગ ચાળોરે.	ખુટડી. ૧૧
પડી વાસણામાં લોકને ફાળરે,	ખુટડી.
ઘણું ગભરાયાં વૃદ્ધ બાળરે.	ખુટડી. ૧૨
ત્યારે દોઢાળ મુખી દુભાયારે,	ખુટડી.
તે તો એવતા સદા મંમાયારે.	ખુટડી. ૧૩
બાધા માતાની એમણે શખીરે.	ખુટડી.
માએ ચુંદડીને કરે ચુડી નાંખીરે.	ખુટડી. ૧૪
હોમ હવન કરીશ માને ખારેરે;	ખુટડી.
ચુડી ચુંદડી છુટશે ત્યારે.	હુટડી. ૧૫
ત્યારે પરચો માએ બતાવ્યોરે,	ખુટડી.

રોગ આજો વાસજો નાખ્યોરે.	જુટડી. ૧૬
માને મદીમા વધ્યો ઠામોઠામરે,	જુટડી.
થઈ કીરતી ગામોગામરે.	જુટડી. ૧૭
માણ બાંધવા માટે ધામરે	જુટડી.
માને પગે લાગે છે બધુ ગામરે.	જુટડી. ૧૮
ધામ બાંધવા માણ ના પાડેરે,	જુટડી.
એવાં સ્વપ્નાં દે છે ધોળે દહાડેરે.	જુટડી. ૧૯
રાંચણ રસ્તા ઉપર રૂપાળીરે,	જુટડી.
તળે જેડાં મા આશન વાળીરે.	જુટડી. ૨૦
એજો જોડળ આઠમનો બરાયરે,	જુટડી.
લોક ધણે બેશુ ત્યાં આયરે.	જુટડી. ૨૧
આજુબાજુના લોક ઘણા આવેરે,	જુટડી.
માના ચરણે શીશ નમાવેરે.	જુટડી. ૨૨
માની આમળ મોહ્યો પથરાયરે,	જુટડી.
ધણે આનંદ આરંભ ત્યાં આયરે.	જુટડી. ૨૩
કોમ હવન થાય છે અપારરે,	જુટડી.
કરે પ્રાણલો મંત્ર ઉચારરે.	જુટડી. ૨૪
કરે સેવકો સેવા વીસેસરે.	જુટડી.
માને સણગાર ચણવે બેસરે	જુટડી ૨૫
માને જોડે છે અળીસ શુભાસરે,	જુટડી.
વાળે ઢોલ મૃદંગ ને વાજરે,	જુટડી. ૨૬

માની આરતી રૂડી ગવાયરે.	ખુટડી.
પછી પ્રસાદ પ્રેમે વેંચાયરે.	ખુટડી. ૨૭
ગાય ગીત ગરબા નરનારીરે.	ખુટડી.
થાય મેળાની શોભા સારીરે.	ખુટડી. ૨૮
ઘણા બહેપારી આવે છે ત્યાંયરે,	ખુટડી.
હોય કર્મમાં તેટલું કમાયરે.	ખુટડી. ૨૯
ઘણા ઠાઠ ભેર આવે ઠાકોરરે,	ખુટડી.
કરે ભજન જણાવી ઝાઝું ભેર.	ખુટડી. ૩૦
વાગે કાંશી બેડાંને પખવાજરે,	ખુટડી.
ઉંચા ઉછળેને કાડે અવાજરે.	ખુટડી. ૩૧
સુર્ય ઉદયથી મેળો ભરાયરે,	ખુટડી.
સુર્ય અસ્ત થયે મેળો વેરાયરે.	ખુટડી. ૩૨
આવ્યાં તેમ જાય પાછાં તમામરે,	ખુટડી.
એક પુબરી રહે છે તે ઠામરે,	ખુટડી. ૩૩
માના મહીમાની થી કહું વાતરે.	ખુટડી.
એવાં મોટાં મલકમાં માતરે.	ખુટડી. ૩૪
સદા સેવજો નરને નારીરે,	ખુટડી.
દોષ સધળા દેશે વીસારીરે.	ખુટડી. ૩૫
માણ પુરશે પુરણ કોડરે,	ખુટડી.
કહે છે વ્યાસ મગન કરજોરે	ખુટડી. ૩૬



## ગરબો ૨ જો.

ચાલો ડાકોરમાં જઈ વસીરે-એ રાગ.

સહિ સેવો સદા મા ખુટડી, ખુટડી ખુટડી ખુટડીરે. સહિ ટેક  
દર્શન કરતાં દુઃખ સહિ જાયે, આંખો ઉઘાડે ખુટડીરે. સહિ. ૧  
દયા કરે તો દળીદ્ર કાપે, આપે હાથી હય ઉંટડીરે. સહિ. ૧  
અમૃતરૂપી ભક્તી રસની, ભરો ભક્ત જન ઘુંટડીરે. સહિ. ૨  
પૌરુષ પદખે માણ વસીયાં, રાંચણ રૂંડી જોઈ ખુંટડીરે. સહિ. ૪  
વ્યાસ મગનશું વર્ણન કરશે, દેવી દીશે ઘણી ખુટડીરે, સહિ. ૫

## ગરબો ૩ જો.

ઓ વાંસલડી વેરણ થઈ લાગીરે-એ રાગ

ઓ ખુટડીમા, મહેર કરીને અમને સહિને તારજો,  
યુગેયુગમાં, અવતરીએ ના એવાં આપ ઉગારજો. ટેક.  
મા એવીજ નથી બીજી અરજ, મંમાયા કાંક કરો મરજ,  
તજે જન્મ મરણ પીડયા સરજ, ઓ ખુટડીમા. ૧  
એવું જ્ઞાન હૃદયમાં આપોને, ગર્ભવાસ તણું દુઃખ કાપોને,  
જેથી તરીએ ત્રીતાપોને ઓ ખુટડી મા. ૨  
મા બીજી નથી મારે લેવું, કોઈ અભય પદ આપો એવું,  
હો વ્યાસ મગનનું એ કેવું. ઓ ખુટડીમા. ૩



## ગરબો ૪ થો.

રાગ-ઉપરનો.

- પોરપ પડખે, વાસ કરીને વસીયાં માતા બુટી,  
 આનંદ ઉપજે, મારા મનમાં રાયણુ ફડી જોઈ ખુટડી. ટેક.  
 એ રાયણુ તણે માં ખીરાજે, જગમાં જેના ગુણ બહુ ગાજે,  
 દર્શન કરવા જાજ્યો આજે, પોરપ પડખે. ૧
- એ માતાને સહકો માને, દે છે પુત્રો જન વંડાને,  
 જન મુઠ બુલે એ માતાને, પોરપ પડખે. ૨
- માંએ વાસ કર્યો છે જો જનમાં, ત્યાં આનંદ માન્યો છે મનમાં  
 એ વાત વશી છે સૌ જનમાં, પોરપ પડખે. ૩
- જે માતાને સંભાળે છે, દુઃખ માણ તેનાં ટાળે છે;  
 વસમાં વીધન માં વાળે છે. પોરપ પડખે. ૪
- માં એ પરચા પુરણુ હીધા છે, જન કષ્ટ વીના ના કીધા છે,  
 સેવકને સરણે લીધા છે. પોરપ પડખે. ૫
- જેવાં તેવાં એ નથી માતા, એ સદાય છે સુખનાં દાતા,  
 જન ગામો ગામ બહુ ગુણ ગાતા. પોરપ પડખે. ૬
- ઘણા સેવક માના આવે છે, માની આગળ થાળ ધરાવે છે,  
 પુજા કરી લાડ લડાવે છે. પોરપ પડખે. ૭
- માનાં હવન હોમ ત્યાં બહુ યાતાં, માનાં ગીતજનો ત્યાં ઘણું ગાતાં;  
 દે છે વધાંમણાં ગાતાં વાતાં, પોરપ પડખે. ૮

જન ઝાઝા માને વીનવે છે, સંકટ મા તેનાં છેદે છે;  
 જન ભુડાને મા લેદે છે. પોરપ પડખે. ૯

મા અમીના છાંટા નાંખે છે, સેવકને સરણે રાખે છે;  
 મા દેવાતણુ બહુ દાખે છે. પોરપ પડખે. ૧૦

માની વાસણા ઉપર બહુ પ્રીતી, માયે સુધારી સઉની સ્ત્રીતી;  
 મા પરતાપે કંઈ નથી લીતી. પોરપ પડખે. ૧૧

મન જેનુ મા પાસે રહે છે, સુલ સંભાળ મા તેની લે છે;  
 કરજોડી વ્યાસ મગન કહે છે. પોરપ પડખે. ૧૨

### ગરબો પ મો.

સાર સારે સુરત સહેર. એ રાગ.

લળી લળીને લાગુ પાય, બુટડી માતાને,  
 વળી વળીને વીનવું માય. બુટડી માતાને. ટેક.

લીડલજન એ ભવાંની ભવમાં, સદાય કરશે સુખરે,  
 મનની અંદર મુઝાસોમાં, દરશાવો જઈ દુઃખ. બુટડી ૧

સેવક જનને સ્હાય કરે છે, દયા ધરે દીલ સાથરે;  
 વીપત્તીને વીહારશે એ, જોડો જઈને હાથ. બુટડી. ૨

વહાલ ધરી માતાને વીધવીધ, ધરાવને સજીઆરે;  
 ઠેકર મંડળ કુમકુમ અક્ષત, પેશાવને કુલહાર. બુટડી. ૩

ધુપદીપને નૈવેદ્ય ધરજો, અદ્વૈતી આંણી પ્રીતરે;  
 આનંદથી આરતી કરીએ, નરનારી નીત નીત. ખુટડી. ૪  
 કોટી ધા એ કળેા કાપે, કળદે મન વાંચીતરે;  
 એવુ સ્મરણ કરો શ્રદ્ધાથી, ચોટાડીનીજ ચીત. ખુટડી. ૫  
 સેવા કરતાં મેવા મળશે, ટળશે ત્રીવીધી તાપરે;  
 વ્યાસ મગન કરજોડી કહે છે, માણને પરતાપ. ખુટડી. ૬

### ગરબો ૬ ઠો.

લાલજી કેલેયો કુમાર. એ રાગ.

ખુટડી જોયર માનાં જોન, દીસે જળીયાં જહુ હો માત;  
 બહારે આવજો હો માત,  
 ખુટડી રાખો અમારી એન; સેવક સરણે સહુ હો માત;  
 બહારે આવજો હો માત. ટેક.  
 ખુટડી રાંઠોડ વાસણે વાસ, પ્રેમે કર્યો તમે હો માત; બહારે.  
 ખુટડી પોરપ પડખા પાસ, દરસન કર્યાં હમે હો માત. બહારે. ૧  
 ખુટડી સ્ત્રીડલજલવમાંય, સેવક પર કરો દયા હો માત; બહારે,  
 ખુટડી તમે વીના નહિ કાંચ, જગતમાં જાણી ગયા હો માત. બહારે. ૨  
 ખુટડી જહુ જહુ તરેની જીક, અમને આ સમે હો માત; બહારે.  
 ખુટડી રાગ, ચાલે રણજીક, ઉગારો તેથી તમે હો માત. બહારે ૩  
 ખુટડી અમે તમારાં બાળ, ગાંડાં ઘેલાં ઘણાં હો માત; બહારે.

- ખુટડી તમે રૂડાં રખવાળ, ભરૂંસે તમ તણા હો માત. બહારે. ૪
- ખુટડી ભકતોનાં તારનાર, પ્રેમીને પેખશે હોમાત; બહારે.
- ખુટડી દોષ અમારા અપાર, તમે ના દેખશે હો માત. બહારે. ૫
- ખુટડી આપનો બહુ મહીમાય, મલકમાં દશે દીશે હો માત; બહારે.
- ખુટડી તમે વીના કોણુ રહાય, કરે આ જગવીશે હો માત. બહારે. ૬
- ખુટડી શાંશાં કડે વખાણુ, મુરખ હું માનવી હો માત; બહારે.
- ખુટડી બાળક અમે અબાણુ, રખડતા રાનવી હો માત. બહારે. ૭
- ખુટડી બુઝાવો સર્વ અગન, અમારા ઊરની હો માત; બહારે.
- ખુટડી વંદે વ્યાસ મગન, દેવી પ્રેમ પુરની હો માત. બહારે. ૮

### ગરબો ૭ મો.

મા પાવતે ઘડથી ઉતર્યા. એ રાગ.

- |                          |                    |
|--------------------------|--------------------|
| શ્રી રાઠોડ વાસણા ગામમાં, | ખુટડી માતા         |
| વસ્ત્રાં પોરપ સરોવર પાસ. | દેવી સુખદાતા.      |
| નવરાત્રીમાં રમવા નીકળે,  | ખુટડી માતા.        |
| સાથે સાહેલી છે ખાસ.      | દેવી સુખદાતા. ટેક. |
| કોટી કંદ્રપની શોભા દીશે. | ખુટડી માતા.        |
| રૂડા સજી સોળ સજ્જગાર;    | દેવી સુખદાતા.      |
| ઘણી ચરણીએ ઘુઘરી ગાજતી    | ખુટડી માતા,        |
| ચોળી ચળકે બુટાદાર.       | દેવી સુખદાતા. ૧    |

ઉપર ચીર અતી શોભતુ,  
 જેમાં અતંત રંગની હાર.  
 અમમગ જ્યોત પ્રકાશતી,  
 જાણે વીજળીનો ચમકાર.  
 જાણું અંગ દીશે છે કુટકુ,  
 માતુ મુખડુ લાલ ગુલાબ.  
 ખેડે કાંને લળકે લોળીયાં,  
 ભલી દાંમણી દીશે ભાલ.  
 રૂડા કરમાં કંકણ સોભતાં,  
 ઉજાવીટીએ અખડે જાલ.  
 દીરા હખચીમાં ઓપતો,  
 રૂડો ચાંદલો સોલો કપાલ.  
 તુસી હાંસી પેરી કંઠમાં,  
 દીરા મણીના જાઝા હાર.  
 પગે કાંળી કડલાં ખખડતાં,  
 નવા નેપુરના ઝલકાર.  
 ખેનો સરખી સમાણી સાથે છે,  
 અંબા આંકોલને વેરાઈ.  
 ખાળા ખોચરા તુળબ કાળકા,  
 ગાવા ગરબામાં વેરાઈ.  
 નજરાત્રી માં નીત નવા નવા,

જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા.  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા. ૨  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા.  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા. ૩  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા.  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા. ૪  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા.  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા. ૫  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા.  
 જુટડી માતા,  
 દેવી સુખદાતા. ૭  
 જુટડી માતા,

૩૫ હાઈ ને રમવા જાય.

દેવી સુખદાતા.

એવાં હરસ ન દેલો દાસને,

બુટડી માતા,

સદા વ્યાસ મગન શુભ ગાય.

દેવી સુખદાતા. ૮

### મરખો ૮ મો.

તમેને નંદણ કુસચગોળ યારિ.

એ રાગ.

મલકમાં મોટાં માતા બુટડીરે.

જેના શુભ જગત સઉ ગાયજો,

માતુ નામ દીશે નવ ખંડમાંરે,

જેના હરસનથી દુઃખ જાયજો.

મલક ટેક.

અમને ખરો ભરૂંશો માતનોરે,

જેના જપીએ નીશ દીન જાપજો,

સમરણ કરતાં સહાય કરો સદારે,

ટાળે ત્રીવીધીના તાપજો.

મલકમાં. ૧

સીવ સરીખા ડમરૂ વગાડતારે,

વીરૂં સરખા વાંઝળી વાયજો,

પ્રાંણ સરખા વેદ ભણે ભણારે,

જેના નારદણ શુભ ગાયજો,

મલકમાં. ૨

જેણે અમુર અતીશે વીડારીયારે,

કીધો અધર્મ ઉઘાપંજો.

ભાવ થકી ભકતો સૌ તારીયારે,  
કીધું ધર્મ તણું સ્થાપનજે. મલકમાં. ૩  
માનાં વખાણુ કરું હું કેટલાંરે,  
જેના મહીમાનો નહી પારજે,  
શેષ સરખા પણ થાકી પડેરે,  
થાકે વર્ણવતાં વેદ ચારજે. મલકમાં. ૪  
એવાં અધમ ઓધારણુ માવડીરે,  
વીડારે વીશ્વ તણાં વીધનજે,  
પુજે સૌકો માની પાવડીરે,  
પ્રેમે વદે વ્યાસ મગન જે. મલકમાં. ૫

### ગરબો ૯ મો.

કેમ કે છે ગાય નહોતી મારા વાલા. એ રાગ.

સુમતી સદાય આપો માતા બુદ્ધી. સુમતી.  
કુમતી અમારી કાપો માતા બુદ્ધી. કુમતી. ટેક.  
અમો તમારાં બુધીવીનાં બાળક, બહુ બહુ કરેલાં પાપોરે;  
તે પાપોથી છોડવો અમને, જીપીએ તમારા જાપોરે. સુમતી. ૧  
આધી વ્યાધીને ઉપાધીવાળા, પીડે છે ત્રીતાપોરે;  
તે ત્રીતાપથી તારી દયો અમને, દુર કરેએ બળાપોરે. સુ. ૨  
આપના ખંપરમાં અમો ના આવી એ વચન એટલું સ્થાપોરે;  
મંમાયા મહેરબાની કરી માપ, વ્યાસ મગનનું માપોરે. સુ. ૩

## ગરબો ૧૦ લો.

માન માનરે મંમાયા સખશે—એ રાગ.

નીત નીતરે, જુટડી મા તમને આરાધુ,

જુટડી માતમને આરાધુ,

સેવા સમરણુ તમારૂં સદા સાધુરે.

નીત નીતરે ટેક.

રંક દાસ મને બાણો મા તમારો,

અરજ જુદી હીણા બાળની સ્વીકારો;

માજી ત્રીતાપથી આપ મને તારોરે.

નીત નીતરે ૧.

કામ ક્રોધ મદ મોહ મારા કાપો,

દીન દાસને અલય પદ આપો;

માજી દુર કરો મારો બળાપોરે.

નીત નીતરે ૨.

કૃપા કરો તમો દેવી છો દયાળુ,

કષ્ટ કાપો મા તમો છો કૃપાળુ;

માજી યાગો મારૂં જડ જુદીનું બળુરે.

નીત નીતરે ૩.

નથી આપ વીના અન્ય કોઈ મારે,

વડાં વીશંબરી ચડો મારી બહારે;

માજી તમો વીના કોણુ મને તારેરે.

નીત નીતરે ૪.

દેવી દયા કરો મતી મારી થોડી,

મારા તન મનનું તીમીર નાખો તોડી;

વિમ્ન નાથાલાલ કે છે કર જોડીરે.

નીત નીતરે ૫.



## ગરબો ૧૧ મો.

દાસ પરે હયા લાવોરે, એ રામ.

મહેર કરો મંમાયારે, આજે અમને, મહે. ૧

સંભાળી હયો સેવક જનને, તારી હયો તમારા તનને  
જગત જનુની તારા બાયારે. આજે અમને.

મહા ઘણા ભકતો તાર્યા, અધરમથી આપે ઉગાર્યા,  
ધરો એવી અમ પર છાયારે. આજે અમને.

વ્યાસ મગનની અરજી, સુણી કરો કૃપા મરજી;  
ત્રીધ્યા મુદાવો જગ માયારે. આજે અમને.

## આરતી.

જય જય જય મા જુગતમે—એ રાગ.

જય ખુરડી માતા, જય જય જય ખુરડી માતા;

દીશો છો દુનીયામાં, દેવી સુખદાતા. જય જય જય 'મુ.  
ત્રીભુવનનાં ત્રાતા, જય જય ત્રીભુવનનાં ત્રાતા.

બ્રહ્મા વીરુ સદાશીવ, કરે નીજની ખ્યાતા, જય જય જય ખુ.

વિશ્વનાં વીધાતા, જય જય વીશ્વનાં વીધાતા,

માતા પીતા હમારાં, છો ભગની બ્રાતા, જય જય જય ખુ. ૩

આપ અતી જ્ઞાતા, જય જય આપ અતી જ્ઞાતા,

અમો શીશુ અજ્ઞાની, મોઢી તમ શાતા, જય જય જય ખુ. ૪

તમથી સુખી થાતા, જય જય તમથી સુખી થાતા,

વ્યાસ મગન આદી સૌ, આરતી નીત ગાતા. જયજય જય. ખુ. ૫



